

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КНУТД

Іван ГРИЩЕНКО

«25» березня 2022р.

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**

на здобуття освітнього ступеня «магістр»
зі спеціальності 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Індустрія моди

РЕКОМЕНДОВАНО

вченою радою факультету

індустрії моди

Протокол №9 від 25 березня 2022р.

Декан ф-ту ІМ

Л.Зуб Людмила ЗУБКОВА

РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО

на засіданні кафедри:

*конструювання та технології виробів
зі шкіри*

Протокол №9 від 25 березня 2022р.

Зав. кафедри КТВШ

О.Гараніна Ольга ГАРАНІНА

ВСТУП

Мета фахового вступного випробування полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань і практичних умінь та навичок, необхідних для опанування нормативних і варіативних дисциплін за програмою підготовки фахівця освітнього ступеня магістр за освітньою програмою Індустрія моди.

Вимоги до здібностей і підготовленості вступників. Для успішного опанування дисциплін, передбачених навчальним планом з підготовки освітнього ступеня магістр за освітньою програмою Індустрія моди, вступники повинні мати базову вищу освіту за однойменною спеціальністю та здібності до опанування знаннями, уміннями та навичками в галузі природничо-наукових, загально інженерних та конкретних технологічних наук.

Обов'язковою умовою також є досконале знання державної мови.

Характеристика змісту програми

Програма складається з одинадцяти модулів, кожен з яких відображає окремі аспекти спеціальності та інтегрує знання з кількох дисциплін фахової підготовки:

- Антропометрія та основи біомеханіки;
- Основи fashion-індустрії
- Проектування складових елементів костюма
- Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва
- 2D та 3D технології у fashion-індустрії
- Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів
- Основи теорії в'язання
- Технологія вироблення візерункового трикотажу
- Технологія виробів заданої форми
- Функціональні групи в'язальних машин
- Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва

Екзаменаційні білети мають за змістом міжпредметний характер.

Кожен білет містить теоретичні питання, тестові завдання (для вступників фаху швейні вироби, взуття, аксесуари) та технологічної задачі (для вступників фаху вироби з трикотажу).

Теоретична частина передбачає

- розкриття базових сегментів fashion-індустрії;
- типові бренди;
- інсайтери моди;
- методи прогнозування в індустрії моди;

- розкриття основних класифікаційних характеристик будови тіла та стоп людини з метою конструювання одягу, взуття, аксесуарів та їх вплив на внутрішню форму виробу;
- написання формул для розрахунків різних показників;
- формування теоретичних положень: градирування виробів різного призначення в залежності від особливостей їх форм, конструкцій та умов виробництва, проектування базових моделей різних конструкцій одягу (взуття) в різних системах використання матеріалів при розкрою, різанні, зволоженні, сушінні, формуванні виробів;
- обґрунтування вибору технологічних процесів оброблення деталей одягу, взуття, аксесуарів та складанні заготовок та виробів різних моделей;
- основи проектування виробів в САПР;
- порядок проектування виробничих потоків (ділянка, цех) і обладнання;
- моделювання технологічних процесів текстильного виробництва.

Тестові завдання складаються з:

- тестових завдань з „Проектування та технології швейних виробів ” (10 завдань);
- тестових завдань з „Проектування та технології виробів зі шкіри” (10 завдань).
- Технологічна задача.

На надання письмової відповіді вступнику відводиться 3 години. На поставлені завдання екзаменаційного білета слід відповідати чітко, робити обґрунтовані висновки. Порядок проведення іспиту визначається положенням про приймальну комісію КНУТД.

Зарахування на здобуття освітнього ступеня магістр за держзамовленням чи на контрактній основі здійснюється на підставі оцінки, одержаної на фахових вступних випробуваннях. Крім того, враховується наявність диплома бакалавра з відзнакою; оцінка, отримана на комплексному фаховому екзамені; середній бал залікової книжки під час навчання за освітнім ступенем бакалавр.

ОПИС ОСНОВНИХ РОЗДІЛІВ ТА ЇХ КОРОТКИЙ ЗМІСТ

Антропометрія та основи біомеханіки

Зміст навчального модуля: основні анатомо-фізіологічні, антропологічні і біомеханічні особливості стопи та їх вплив на внутрішню форму взуття; визначення класифікаційних характеристик форм стопи та існуючі патологічні відхилення; нумерація взуття та існуюча структура розмірної типології; особливості біомеханіки стопи в статиці та динаміці, розподіл навантаження стопи при різних фазах та шаговому циклі; основні поняття класичної анатомії людини; визначення основних класифікаційних характеристик будови тіла для цілей конструювання одягу; придбання знань щодо пластичної анатомії, будови тіла та її фізичного розвитку; основні поняття побудови, структури та змісту антропометричної стандартизованої інформації щодо розмірів тіла людини та

маркування виробів різних видів; застосування розмірної типології при проектуванні одягу різного призначення та видів; дослідження основ біомеханіки тіла людини та хребта; особливості динамічних рухів людини при виконанні різних видів роботи; існуючі антропометричні пристрої та інструменти для проведення індивідуальних та масових антропометричних досліджень; ознайомлення з правилами проведення антропометричних вимірів для цілей проектування одягу.

Результати навчання:

знати: анатомію, м'язову систему скелету людини, її стопи і кисті, їх суглоби, основи фізіології, механізм терморегуляції і потовиділення, методи антропометричних досліджень, форми та види будови тіла та склепіння стопи, способи обміру фігури людини та стоп, що є необхідними для вирішення практичних завдань у сфері професійної діяльності; методи біомеханічних досліджень людини;

вміти: проводити антропометричні дослідження людини, частин та ділянок її тіла; визначати анатомічні точки поверхні тіла людини, її основні розмірні ознаки; вміти визначати параметри типового розміро-зросту людини, її повнотної групи, працювати з розмірними стандартами, використовувати класифікаційні системи при захворюваннях та деформаціях стоп; володіти методами виготовлення устілок; здійснювати пошук та аналіз науково-технічної інформації стосовно антропометрії та біомеханіки ортезування стоп;

володіти: математичними методами обробки результатів антропометричних та біомеханічних досліджень стоп за допомогою програмно-обчислювальної техніки.

здатен продемонструвати: навички виміру індивідуальних параметрів тіла людини, визначення типового розміро-зросту та повнотної групи, роботи з антропометричними стандартами.

Проектування складових елементів костюма

Зміст навчального модуля: Загальні відомості про одяг (асортимент, функції і вимоги, загальна характеристика). Етапи процесу проектування одягу (взуття/галантерейні вироби). Способи з'єднання деталей виробів. Класифікація стібків та строчок. Класифікація швів та їх графічне зображення. Зрізи деталей. Термінологія ручних та машинних робіт. Структурна схема зборки вузлів та виробів. Особливості проектування базових моделей різних конструкцій одягу (взуття) в різних системах особливості проектування жіночого, чоловічого, дитячого одягу (взуття).

Результати навчання:

знати: загальну характеристику одягу (взуття/галантерейних виробів), його форм, силуетів, конструкцій; класифікаційну характеристику конструктивно-декоративних елементів одягу (взуття/галантерейних виробів) та деталей конструкції; етапи процесу проектування одягу (взуття/галантерейних виробів) масового та індивідуального виробництва; основні етапи проектування одягу (взуття); класифікаційну характеристику та функції сучасного одягу; способи з'єднання деталей виробів; принципи

застосування різних способів моделювання, проектування та градирування виробів різного призначення в залежності від особливостей їх форм, конструкцій та умов виробництва; способи виробництва трикотажних виробів, асортимент трикотажних виробів заданої форми як складових елементів костюму; способи надання виробам заданої форми в процесі в'язання; способи в'язання початкових рядів в виробах заданої форми на різних типах в'язального обладнання; способи зміни ширини в'язання при в'язанні виробів по контуру; способи в'язання об'ємних виробів;

вміти: надати технічний рисунок та ескіз моделі одягу (взуття); визначити загальну та класифікаційну характеристику моделі одягу (взуття/галантерейних виробів); надати характеристику моделі одягу за покроєм, формою та силуетом; надати схему деталей конструкції моделі одягу; надати графічне та умовне позначення стібків та строчок, швів; скласти опис художньо-технічного рішення нової моделі одягу; застосовувати знання базових та інноваційних методів проектування, градирування та виготовлення, а також адаптувати їх до актуальних вимог замовника; використовувати формалізовані методи проектування в творчій інтерпретації для моделювання базових та креативних виробів; здійснювати техніко-економічну оцінку способів виробництва трикотажних виробів, проектувати вироби заданої форми, що виготовляються на різних типах в'язального обладнання; розробити технологію в'язання купонів та деталей виробів верхнього трикотажу на плоско- та круглов'язальному устаткуванні, розробити технологію в'язання панчішно-шкарпеткових та рукавичкових виробів, втілювати дизайнерські ідеї створення одягу від ескізу та виробу;

володіти: навичками зображення схем типових конструкцій одягу (взуття) різних видів та призначення; опису зовнішнього вигляду моделей одягу (взуття); класифікації швів, строчок, стібків; методами просторового моделювання та площинного проектування виробів в контексті взаємозв'язку їх естетичних, антропометричних та ергономічних властивостей.

здатен продемонструвати: вміння зображувати моделі одягу (взуття) у вигляді технічного рисунку, складати художньо-технічний опис сучасних моделей одягу, будувати базисні сітки та схеми конструкцій одягу різних видів та покроїв, знання способів з'єднання деталей швейних, (взуттєвих/галантерейних) виробів, класифікації швів, давати конструктивну характеристику моделей одягу (взуття); вміння здійснювати порівняльний аналіз техніко-економічних показників при виготовленні виробів розкрійним, регулярним та напіврегулярним способом; навички роботи на різних типах в'язального обладнання.

Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва

Зміст навчального модуля: структура робіт, що виконуються на підприємствах різної форми організації при проектуванні виробів від виконання до проектних досліджень, від розробки промислових колекцій моделей одягу до розробки проектно-конструкторської

документації (ПКД), структурна схема процесу розробки ПКД, види та етапи розробки промислових лекал, вимоги до оформлення контрольних лекал, принципи побудови похідних та допоміжних лекал, розробка технічного опису на модель, оформлення та затвердження зразків-еталонів, основні принципи градації лекал, способи градації лекал, типові схеми градації лекал, градація лекал деталей одягу нетипових конструкцій, оцінка технологічності моделей одягу на різних стадіях проектування. етапи проектування взуття та вимоги до конструкторської документації, схема процесу виготовлення взуття, принципи серійного розмноження деталей взуття, автоматизація конструкторсько-технологічної підготовки взуттєвого виробництва, основні поняття і визначення проектування технологічних процесів виготовлення взуття, засоби виконання технологічного процесу, основні вимоги до проектування технологічних процесів, етапи проектування технологічних процесів, принципи розробки схеми складання заготовки, особливості складання заготовок різних моделей, проектування технологічного процесу складання взуття клейового методу кріплення, технологічні розрахунки при проектуванні підприємств взуттєвих виробництва.

Результати навчання:

знати: етапи та види робіт конструкторської підготовки виробництва на підприємствах, особливості КПВ на підприємствах масового та індивідуального виробництва, вимоги до проектно-конструкторської документації, промислову методику розробки і оформлення елементів проектно-конструкторської документації на нові моделі, вимоги до оформлення та принципи побудови шаблонів деталей, способи градації, вимоги до технологічності конструкцій моделей;

вміти: розробляти проектно-конструкторську документацію, в тому числі розробляти і оформлювати промислові лекала усіх видів на модель, виконувати градацію шаблонів деталей в ручному режимі або за допомогою програмного забезпечення, виконувати аналіз конструктивних і технологічних рішень нових моделей за показниками технологічності, виконувати технологічні розрахунки та розробляти необхідну технологічну документацію

володіти: навичками вибору технології виготовлення виробів; аналізувати та порівнювати між собою різні види матеріалів; роботи на комп'ютері з різними ресурсами та вміти аналізувати знайдену інформацію.

здатен продемонструвати: вміння розробляти проектно-конструкторську документацію, в тому числі розробляти і оформлювати промислові лекала усіх видів на модель, виконувати градацію шаблонів деталей, виконувати аналіз конструктивних і технологічних рішень нових моделей за показниками технологічності; виконувати технологічні розрахунки та розробляти необхідну технологічну документацію

2D та 3D технології у fashion-індустрії

Зміст навчального модуля: Основні поняття комп'ютерної графіки. Класифікація графічних редакторів. 2D та 3D редактори. Пакети інженерного

моделювання і проектування. Інші програми для роботи з графікою. Розвиток систем автоматизованого проектування взуття та одягу. Функціонуючі САПР та їх технічні характеристики. Особливості векторної графіки і її математичні основи. Елементи (об'єкти) та інструменти векторної графіки. Конвертування растрових зображень в векторні. Методи 2D та 3D моделювання простих форм. Сучасні технології вводу тривимірної інформації складних об'єктів та 3D принтери. Методи 3D моделювання (каркасні, поверхневі, твердотільні). Основи моделювання за допомогою NURBS-технологій. Створення, редагування, аналіз та перетворення кривих, поверхонь та твердих тіл за допомогою NURBS-технологій. 3D-моделювання взуття в DELCAM CRISPIN. Загальні відомості про автоматизовані системи швейного виробництва. Характеристика автоматизованих систем для швейних підприємств. Функціональний розподіл АСШВ. Конструкторська підготовка нових моделей одягу до промислового виробництва. Загальні принципи побудови САПР одягу. Поетапне проектування одягу із застосуванням САПР. Характеристика підсистем проектування САПРО. Особливості комп'ютерного проектування одягу в САПРО «Gemini»; «Julivi»; «Грація». Технологічна підготовка нових моделей одягу до промислового виробництва. Особливості виконання технологічних задач в підсистемах САПРО. Інтерфейс ПЗ «АРМ-технолог». Особливості виконання технологічних задач підготовки виробництва в підсистемах АСКВ.

Результати навчання:

Знати: методи перспективи та засоби виконання комп'ютерного рисунку; характеристики графічної інформації; найбільш поширені методи та прийоми отримання та обробки різноманітних графічних зображень; основні функції сучасних графічних програм для отримання, створення та обробки зображень; особливості розробки та застосування сучасних 2D та 3D графічних систем автоматизованого проектування виробів у fashion-індустрії на етапі конструкторській підготовки виробництва; найбільш поширені методи та прийоми отримання та обробки різноманітних графічних зображень; принципи застосування різних способів моделювання, проектування та градирування виробів в залежності від особливостей їх форм, конструкцій та умов виробництва; принципи розробки конструкторської документації з урахуванням умов та вимог виробництва;

вміти: використовувати комп'ютерну графіку для створення ескізів виробів; користуватись персональним комп'ютером та його основними пристроями; вільно користуватися сучасними 2D та 3D графічними системами проектування виробів у fashion-індустрії; використовувати комп'ютерну техніку для розв'язання дизайнерських та проектно-конструкторських задач; самостійно обирати найбільш прийнятний для поставленої мети програмний продукт; використовувати всі наявні в програмному продукті інструменти для отримання найкращого результату; обирати найбільш раціональний метод отримання та збереження графічної інформації;

володіти: навичками створення образу виробу за допомогою різних засобів комп'ютерної графіки; користування сучасними графічними

системами для розв'язання дизайнерських та проектно-конструкторських задач; роботи на комп'ютері з різними ресурсами та вміння аналізувати знайдену в Інтернеті інформацію; користування сучасними 2D та 3D графічними системами проектування виробів у fashion-індустрії:

здатен продемонструвати: вміння представити ідеї та концепції виробу в комп'ютерному ескізі; використовувати комп'ютерну техніку для розв'язання дизайнерських та проектно-конструкторських задач; самостійно обирати найбільш прийнятну для поставленої мети програму; використовувати всі наявні в графічних редакторах інструменти для отримання потрібного результату; володіти різними засобами виконання ескізів і креслень; знання інноваційних 2D та 3D методів проектування та градирування виробів, а також адаптувати їх до актуальних вимог замовника; продемонструвати використання сучасних методів проектування в творчій інтерпретації для моделювання базових та креативних виробів.

Основи fashion-індустрії

Зміст навчального модуля: Структура і базові сегменти fashion-індустрії світу. Особистості світової fashion-індустрії: дизайнери та бренди, як законотворці світових базисів в індустрії. Особливості української fashion-індустрії. Формування трендів. Методи прогнозування трендів. Поняття «Fashionбрендинг». Процеси та етапи створення бренду. Презентація і просування fashion бренду. Fashion, як бізнес. Менеджмент торгової марки у fashion індустрії. Маркетинг в індустрії моди. FashionPR. Основи мерчандайзингу в індустрії моди. Візуальний мерчандайзинг. Управління магазином fashion-бренду. Просування Fashion бренду в інтернеті: основні напрями, механіка, контент.

Результати навчання:

знати: структуру, сегментацію, базові інформаційні fashion-площадки, ключові професії та інсайдерів, особистості та бренди індустрії моди світу і України; методи прогнозування трендів; процеси та етапи створення fashion-бренду; основні аспекти менеджменту торгової марки у fashion індустрії; основи fashion-маркетингу, маркетингових комунікацій та PR в індустрії моди; основи просування торгової марки у fashion індустрії; основи просування Fashion бренду в інтернеті;

вміти: користуватися методами системно-порівняльного та аналітичного аналізу модних торгових марок; використовувати знання та вміння з питань індустрії моди та маркетингу на практиці; формувати компетенції щодо оволодіння базовими уявленнями з індустрії моди та маркетингу, та її аспектів для використання у практиці бізнесу:

володіти: навичками прогнозування трендів fashion-об'єктів з використанням різних методів; планування менеджменту, маркетингу, PR та просування бренду в Інтернеті:

здатен продемонструвати: вміння знаходити та аналізувати інформацію з різних джерел для вирішення наукових і творчих завдань в галузі професійної діяльності, спрогнозувати та проаналізувати тренди в індустрії моди.

Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів

Зміст навчального модуля: Загальні відомості про технологію, технологічний процес, виробництво. Види систем розкрою. Характеристика прямолінійно-поступальної системи розміщення деталей. Типові схеми суміщення деталей верху і низу взуття. Поняття укладуваності деталей взуття. Правила побудови модельних шкал. Розрахунок коефіцієнтів укладуваності деталей і середньозваженої укладуваності комплектів деталей верху. Основні види розкрою матеріалів на однакові або різні деталі. Основні поняття і розрахунок відсотка використання матеріалів для різних видів розкрою. Поняття і розрахунок показників норми витрат на деталь і комплект. Розрахунок економічності нових моделей. Загальна характеристика відходів при розкрої. Основні розкрійні властивості шкір для верху взуття, топографія тягучості. Вимоги до деталей верху. Вибір комбінування моделей при розкрої. Розрахунок співвідношення кількості моделей у комбінації. Основні положення процесу різання, формування, міцності швів. Типи швів, класифікація швейних та спеціальних голок. Правила підбору ниток і голок. Характеристика процесу обробки виробів з різних матеріалів. Характеристика процесу обробки корсетних виробів. Процеси виготовлення виробів з матеріалів, що містять натуральні, штучні та синтетичні волокна або мають спеціальні просочення і покриття. Характеристика процесу обробки виробів з натурального хутра. Характеристика процесу обробки виробів з штучного хутра. Характеристика процесу обробки виробів зі шкіри та замші. Характеристика процесу обробки виробничого та спеціального одягу та швейних технічних виробів. Основи складання заготовок взуття та аксесуарів складних конструкцій. Характеристика процесу виготовлення виробів з натуральної шкіри та текстилю. Основні положення процесу склеювання. Чинники, що впливають на міцність клейового шва. Правила підбору клеїв.

Результати навчання:

знати: особливості технологій виготовлення взуття, аксесуарів, швейних виробів різного цільового призначення із різних матеріалів та напрями їх удосконалення;

вміти: розробляти раціональну, високопродуктивну технологію виготовлення виробів різного асортименту із різних матеріалів на підставі технічного завдання, базуючись на наявності технологічного обладнання, сировинної бази та технічного оснащення підприємства;

володіти: навичками розроблення та впровадження сучасних технологічних процесів виготовлення виробів індустрії моди різного цільового призначення із різних матеріалів;

здатен продемонструвати: вміння розробляти та оформлювати з дотриманням існуючих нормативних вимог технологічну документацію на

виготовлення виробів індустрії моди із різних матеріалів в умовах промислового виробництва.

Основи теорії в'язання

Предметом даної навчальної дисципліни є трикотаж, в'язальні машини.

Метою навчальної дисципліни є навчити студентів вирішувати питання вибору способів петлетворення, типу і класу в'язальних машин, розробляти технологію в'язання для створення трикотажу високої якості. Сформувані у них глибокі знання теорії процесів в'язання, структури і властивостей трикотажу головних і похідних переплетень. Розвинути у студентів вміння аналізувати кожну операцію процесу петлетворення і її вплив на якість в'язання трикотажу, визначити і розрахувати параметри трикотажу головних і похідних переплетень, обґрунтовано вибирати лінійну густину нитки або пряжі для в'язальних машин різних класів.

У результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- терміни, які використовуються в трикотажному виробництві;
- історію виникнення і розвитку трикотажного виробництва;
- загальне поняття трикотаж, трикотаж кулірний і основов'язаний; основні параметри трикотажу;
- суть процесу петлетворення; процеси петлетворення при трикотажному, в'язальному і основов'язальному способах;
- поняття про клас в'язальних машин;
- особливості процесів петлетворення на двофонтурних машинах;
- суть кожної операції процесу петлетворення і особливості її виконання;
- співвідношення між товщиною нитки і класом машини;
- класифікацію переплетень трикотажу;
- геометричні параметри трикотажу;
- поняття про геометричну модель петлі трикотажу;
- трикотаж переплетення гладь, його геометрична модель, методи розрахунку параметрів; властивості: розтяжність, міцність, розпускальність, закручуваність країв, орієнтація петельних рядів і петельних стовпчиків у полотні;
- особливості будови, геометричні моделі і властивості трикотажу переплетення ластик;
- будова і властивості трикотажу двовиворітних переплетень;
- особливості будови і властивостей трикотажу основов'язаних головних переплетень; принципи складання графічного і аналітичного записів переплетення;
- особливості будови і властивостей трикотажу похідних переплетень;
- механічні властивості трикотажу з урахуванням властивостей пряжі і ниток.

вміти:

- визначити тип і клас будь-якої в'язальної машини, петлетвірні органи і спосіб петлетворення, систему петлетворення;
- намалювати схему процесу петлетворення (10 операцій);

- змінювати технологічні параметри в'язання трикотажу на в'язальних машинах, глибину кулірування, натяг нитки;
- визначити довжину нитки в петлі безпосередньо на в'язальній машині;
- встановити причину виникнення дефектів трикотажу при порушенні окремих операцій процесу петлетворення;
- визначити лінійну щільність нитки або пряжі в залежності від класу в'язальної машини і способу петлетворення;
- визначати вид переплетення зразків трикотажу підкласів головних і похідних переплетень;
- розрізняти лице і виворіт трикотажу, петельний ряд і петельний стовпчик;
- зарисувати структуру і скласти графічний запис переплетення, аналітичний запис основов'язальних переплетень;
- визначати експериментально параметри трикотажу: довжину нитки в петлі (ℓ), кількість петельних стовпчиків на 100 мм (N_C), кількість петельних рядів на 100 мм (N_P), поверхневу щільність (m_s);
- розрахувати основні параметри структури трикотажу головних і похідних переплетень в петлі (ℓ), щільності (N_C , N_P), коефіцієнт співвідношення щільностей (C), поверхневу щільність (m_s), модуль петлі (σ).

Курс побудований як узагальнюючий і дозволяє вивчити технологічні основи трикотажного способу виробництва текстильних виробів, незалежно від конструктивних модифікацій, що використовуються у виробництві в'язальних машин.

Основою для вивчення курсу «Основи теорії в'язання» є цикл природничо-наукових, фундаментальних та професійно-орієнтованих дисциплін, перелік яких приведений у навчальному плані за напрямом «Технологія та дизайн текстильних матеріалів», фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу».

Технологія вироблення візерункового трикотажу

Предметом зазначеної навчальної дисципліни є трикотаж візерункових та комбінованих переплетень та в'язальне обладнання, на котрому можливе його виготовлення.

Метою вивчення навчальної дисципліни є навчити студентів вирішувати питання щодо розробки технології в'язання того чи іншого візерункового переплетення на в'язальному обладнанні; розширення асортименту та поліпшення якості трикотажних виробів; проектування та розрахунку візерунків. Сформувані у них глибокі знання будови, властивостей та технології виготовлення візерункових і комбінованих переплетень на різних типах в'язального обладнання. Розвивати у студентів вміння визначити на підставі зразка трикотажу вид візерункового чи комбінованого переплетення та, виходячи з розміру рапорту, встановити параметри механізму візерункотворення; розрахувати параметри петельної структури візерункового чи комбінованого переплетення та заправну карту на їх виготовлення на в'язальному обладнанні.

У результаті вивчення даної дисципліни студенти повинні **знати:**

- класифікації трикотажу візерункових та комбінованих переплетень;
- узорні ефекти на трикотажі візерункових та комбінованих переплетень;
- елементи структури трикотажу візерункових переплетень;
- будову та властивості трикотажу візерункових і комбінованих переплетень;
- принцип одержання візерункових переплетень на в'язальному обладнанні різних типів;
- процес петлетворення трикотажу вказаних переплетень;
- різновиди того чи іншого візерункового переплетення;
- конструкції механізмів візерункотворення;
- способи відбору робочих органів;
- основи проектування та розрахунку візерунків;

вміти:

- встановлювати на підставі структури вид візерункового чи комбінованого переплетень;
- розрахувати можливі розміри рапорту виходячи з параметрів механізму візерункотворення;
- розробити патрон візерунка;
- відтворити графічний запис візерункового чи комбінованого переплетення на основі розробленого патрона візерунка;
- розраховувати параметри петельної структури вказаних переплетень;
- розраховувати заправну карту на виготовлення візерункового чи комбінованого переплетення;
- здійснити необхідні переключення клинів на виготовлення того чи іншого візерункового чи комбінованого переплетення.

Основою для вивчення дисципліни «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу» є знання та вміння, одержані під час вивчення наступних професійно-орієнтованих дисциплін нормативної частини: «Основи технології текстилю», «Основи теорії в'язання», а також загально-інженерних та загально-технічних дисциплін, перелік яких наведений у навчальному плані підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня – бакалавр за напрямом «Технологія та дизайн текстильних матеріалів», фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу».

Курс побудований як узагальнюючий і дозволяє студентам вивчити принцип одержання візерункових та комбінованих переплетень на в'язальному обладнанні різного типу незалежно від їх конструктивних модифікацій.

Технологія виробів заданої форми

Предметом даної навчальної дисципліни є трикотажні вироби, в'язальні машини.

Метою дисципліни є надання студентам теоретичних знань та практичних навиків по технології виготовлення трикотажних виробів напіврегулярним та регулярним способами та технології в'язання суцільнов'язаних виробів.

В результаті вивчення курсу студенти повинні

знати:

- види трикотажних виробів заданої форми;
- способи виробництва трикотажних виробів та їх техніко-економічну оцінку;
- способи надання виробам заданої форми в процесі в'язання;
- способи в'язання початкових рядів в виробах заданої форми на плоскофангових машинах, рукавичних автоматах, панчішно-шкарпеткових автоматах, бавовняних машинах, ластичних автоматах та основов'язальних машинах;
- способи зміни ширини в'язання при в'язанні виробів по контуру;
- способи в'язання об'ємних виробів;
- способи в'язання п'яток та мисків панчішних виробів;
- технологію в'язання панчішно-шкарпеткових виробів;
- технологію в'язання рукавичних виробів;
- технологію в'язання купонів на ластичних автоматах, круглов'язальних машинах, плоскофангових машинах;
- технологію в'язання деталей виробу на бавовняних машинах;

вміти:

- розробити технологію в'язання початкових рядів в виробах заданої форми;
- розробити технологію в'язання деталей виробу на бавовняній машині;
- розробити технологію в'язання купонів на круглов'язальних машинах;
- розробити технологію в'язання панчішно-шкарпеткових виробів на панчішно-шкарпеткових автоматах;
- розробити технологію в'язання рукавичних виробів на рукавичних автоматах;
- робити порівняльний аналіз техніко-економічних показників при виготовленні виробів розкрийним, регулярним та напіврегулярним способами.

Основою для вивчення курсу «Основи технології виробів заданої форми» є цикл природничо-наукової підготовки та цикл професійної та практичної підготовки включаючи такі дисципліни як «Основи теорії в'язання» та «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу».

Функціональні групи в'язальних машин

Предметом навчальної дисципліни є функціональні групи в'язальних машин.

Метою вивчення навчальної дисципліни є навчити студентів опанувати технологічними можливостями в'язального устаткування будь-яких типів, оцінювати конструктивні особливості функціональних груп в'язального устаткування, які визначають якість виготовленої продукції та продуктивність устаткування.

В результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- склад функціональних груп в'язального устаткування;
- принципи дії кожної функціональної групи та методи регулювання їх роботи;

- вимоги до кожної функціональної групи;

вміти:

- визначити технічні і технологічні можливості в'язального устаткування будь якого типу;
- встановити ступінь відповідності технічних можливостей функціональних груп устаткування технологічним і механічним вимогам до них;
- встановити місця регулювання окремих вузлів і механізмів в'язального устаткування і їх призначення;
- аналізувати принципи дії окремих механізмів, що входять до складу функціональних груп в'язального устаткування.

Основою для вивчення курсу «Функціональні групи в'язальних машин» є цикл природничо-наукової підготовки та цикл професійної та практичної підготовки, що включає такі дисципліни як «Основи теорії в'язання», «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу» та «Основи технології виробів заданої форми».

Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва

Предметом навчальної дисципліни є методи і засоби виконання наукових досліджень у галузі технології трикотажного виробництва.

Метою вивчення навчальної дисципліни є здобуття знань в галузі наукових досліджень, їх виконання із застосуванням теоретичних та експериментальних досліджень, а також здобуття навичок виконання експериментальних робіт із застосуванням спеціальної дослідницької апаратури.

В результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- типи НДР за призначенням та обсягом;
- види експериментів та методи їх планування і обробки експериментальних даних;
- сучасні методи та засоби виконання НДР;

вміти:

- обрати тему НДР та скласти бібліографію;
- спланувати попередній і систематичний експерименти і обробити їх результати;
- одержати кореляційну однофакторну математичну модель (КОФМ) на базі пасивного експерименту;
- одержати регресійну однофакторну математичну модель (РОФМ) на базі активного експерименту;
- виконати реферативний огляд за вказаного керівником темою та зробити доповідь на семінарі.

Курс «Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва» у відповідності з навчальним планом вивчається у двох семестрах і є по суті основою для наукових досліджень, якими повинні опанувати студенти.

Основи проектування у трикотажному виробництві формулювання задач у загальному вигляді

1. Скільки нитки споживає машина для отримання одного петельного ряду переплетення гладь, якщо відомо вид сировини, його лінійну густину, клас в'язальної машини та її діаметр.
2. Визначити масу 1 пог. метра полотна, виготовленого переплетенням гладь, якщо відомо вид сировини, його лінійну густину, клас машини та її діаметр.
3. Розрахувати, скільки нитки змотується з бобіни за один оберт голкового циліндра, якщо відомо діаметр круглов'язальної машини, число голок, відношення довжини нитки в петлі до голкового кроку.
4. Визначити довжину нитки в петлі, якщо відомо кількість нитки, яку споживає в'язальна машина заданого класу з певним діаметром циліндра.
5. Визначити графічний і аналітичний записи трикотажу платированого переплетення заданого патрону за умови, що в роботі бере участь дві гребінки і заданий рисунок виробляється на базі візерунчастого переплетення: перемінне платироване.
6. Визначити максимально можливі розміри рапорту візерунка триколірного неповного жакардового трикотажу, якщо відомо кількість систем, кількість рядів отворів по колу відбираючого барабана, схема розставлення п'яток селекторів.
7. Визначити максимально можливі розміри рапорту візерунка неповного двоколірного жакардового трикотажу, якщо відомо кількість систем, кількість отворів по колу барабана, схема розставлення п'яток відбираючих селекторів (штовхачів) у циліндрі машини.
8. Розрахувати параметри петельної структури трикотажу переплетення ластик 1+1, якщо відомо вид сировини та її лінійну густину, заправлених у гребінки, об'ємну масу та густину речовини сировини.
9. Розрахувати параметри петельної структури трикотажу переплетення ластик 3+2, якщо відомо вид сировини та її лінійну густину, заправлених у гребінки, об'ємну масу та густину речовини сировини.
10. Визначити графічний і аналітичний записи трикотажу платированого переплетення заданого патрону візерунка за умови, що в роботі беруть участь дві гребінки і заданий візерунок виробляється на базі візерунчастого переплетення: перекидне платироване.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА

ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ

Антропометрія та основи біомеханіки

1. Структурна схема складових частин антропології. Характеристика сучасної людини. Частини та ділянки тіла людини.
2. Особливості характеристики будови та розмірів тіла людини для цілей індивідуального та промислового виробництва одягу.
3. Основні ознаки, які характеризують поставу фігури людини. Класифікація постави фігур, яка використовується у швейній галузі.
4. Врахування постави при конструюванні одягу. Фактори впливу на поставу фігури людини.

5. Загальна характеристика антропометричних точок. Види антропометричних точок для цілей проектування одягу.
6. Характеристика розмірних ознак фігури людини. Види розмірних ознак (вимірів) та принципи складання умовних позначок. Правила проведення вимірів.
7. Поняття про фізичний розвиток людини. Характеристики фізичного розвитку. Визначення терміну “акцелерація”. Вікові, статеві та географічні чинники впливу.
8. Основні характеристики тіла людини. Чинники, що впливають на варіації основних характеристик фігури людини.
9. Загальна характеристика морфологічних ознак, які визначають зовнішню форму тіла людини. Індивідуальні особливості людини для цілей проектування одягу.
10. Пропорції людського тіла. Основні ознаки, які визначають пропорції тіла. Вікові та статеві відмінності.
11. Загальна характеристика розмірних ознак, які визначають розміри і форму тіла людини. Залежність розмірів і форми від будови тіла і постави, зв'язок з пропорціями.
12. Принципи проведення масових обмірів. Основні теоретичні положення розробки розмірної типології.
13. Склад і характеристика вибірки населення при розробці розмірної типології. Основні вимоги до вибірки.
14. Задачі, які вирішуються при побудові розмірної типології і розмірних антропометричних стандартів. Провідні та впорядковані розмірні ознаки. Вимоги до провідних ознак. Провідні ознаки чоловічих та жіночих фігур.
15. Класифікація типових фігур чоловіків та жінок для цілей конструювання одягу.
16. Структура існуючих антропометричних стандартів для цілей проектування одягу. Характеристика інтервалу байдужості.
17. Вікові групи дорослих та дітей. Порівняльна характеристика структури антропометричних стандартів дитячого та дорослого населення.
18. Основи розробки розмірної типології населення для цілей проектування одягу. Напрямки удосконалення стандартизації.
19. Визначення терміну “розгортка”. Загальна характеристика видів розгорток для цілей проектування одягу. Приклади.
20. Види класифікацій розгорток. Приклади, порівняння.
21. Макети фігур та манекени для одягу. Характеристика основних видів манекенів та принципів їх виготовлення. Аналіз антропометричної інформації для проектування манекенів.
22. Антропометричні дослідження стоп: методики та програми проведення досліджень.
23. Перша закономірність в розмірних ознаках стоп: математичне та графічне її представлення.
24. Друга закономірність у розмірних ознаках стоп: поняття «кореляційної решітки».

25. Третя та четверта закономірності в розмірних ознаках стоп: коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок стоп.
26. Типологія стоп: вихідні закономірності.
27. Межа відчуття та інтервал байдужості: методи визначення.
28. Основні параметри колодки по довжині, ширині та обхвату: вихідні дані та формули для розрахунку $D_{\text{сліду}}$, $Ш_{\text{сліду}}$, та $O_{\text{колодки}}$.
29. Проектування сліду колодки: вихідні контури; сумарний припуск у носковій частині та зсув устілки в п'ятковій – формули для їх розрахунків та фактори, які їх визначають; особливості проектування сліду для різних типів взуття.
30. Рівняння Зибіна Ю.П. для визначення різних параметрів колодок; фактори, які їх визначають.

Проектування складових елементів костюма

1. Класифікація сучасного одягу.
2. Структура типового процесу проектування одягу.
3. Характеристика основних покроїв плечових виробів та форм рукавів.
4. Основні конструктивні лінії у плечовому одязі.
5. Характеристика методів формоутворення швейних виробів.
6. Характеристика формоутворюючих елементів плечового жіночого одягу.
7. Характеристика прийомів конструктивного моделювання деталей конструкції.
8. Сутність понять покрій, силует, форма одягу. Характеристика розмірів тіла людини та конструкції одягу.
9. Характеристика видів прибавок та припусків, що використовуються при конструюванні одягу.
10. Характеристика опорних поверхонь фігури людини. Конструктивні пояси.
11. Характеристика зовнішньої форми та конструкції вшивного рукава. Вихідні дані при конструюванні вшивних рукавів.
12. Класифікація комірв жіночого одягу.
13. Класифікація застібки в плечовому одязі. Визначення величини борту для жіночого одягу.
14. Загальна схема робіт при типовому проектуванні нової моделі одягу.
15. Зміст опису художньо-технічного оформлення зразка моделі (приклад).
16. Типи систем моделей одягу.
17. Поняття комплект одягу. Відмінність поняття комплект одягу від костюма.
18. Поняття гарнітур одягу, ансамбль. Наведіть приклади.
19. Визначення поняття мода, костюм, стиль.
20. Послідовність створення колекції.
21. Методи розробки нових моделей одягу.
22. Принципи побудови колекції одягу.
23. Які особливості розробки промислової колекції?
24. Структура дизайн-проектування колекції моделей (етапи проектування).

25. Типи колекцій одягу.
26. Види творчих джерел.
27. Роль модних тенденцій в індустрії моди.
28. Інформаційні джерела для прогнозування модних тенденцій.
29. Етапи розробки графічної композиції колекції моделей.
30. Розробка технічних рисунків моделей колекції. Визначення поняття «технічний рисунок».
31. Класифікація сучасного одягу.
32. Характеристика методів формоутворення швейних виробів.
33. Характеристика формоутворюючих елементів плечового жіночого одягу.
34. Характеристика прийомів конструктивного моделювання деталей конструкції.
35. Характеристика видів прибавок та припусків, що використовуються при конструюванні одягу.
36. Характеристика опорних поверхонь фігури людини. Конструктивні пояси.
37. Класифікація комірв жіночого одягу.
38. Класифікація застібки в плечовому одязі. Визначення величини борту для жіночого одягу.
39. Загальна схема робіт при типовому проектуванні нової моделі одягу.

40. Головні ознаки класифікації взуття. Взуття основних та додаткових типів.
41. Класифікація взуттєвих колодок: за конструкцією, технологічним призначенням, матеріалами, асортиментним призначенням, розшифровка індексу-фасону колодки за ГОСТ 3927.
42. Системи нумерації взуття (метрична, штихмасова, дюймова): вихідні розміри та одиниці виміру; інтервал між суміжними номерами; їх переваги та недоліки; формули взаємозв'язку між ними.
43. Конструктивна характеристика швів, які з'єднують деталі верху взуття: поняття рівноміцного шва; рівняння для розрахунку міцності шва; фактори, які визначають міцність швів; схеми різних видів швів.
44. Методи одержання розгорток з поверхонь колодок: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи; зіставлений аналіз різних методів.
45. Системи проектування моделей взуття: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи з використанням ПК; зіставлений аналіз різних методів.
46. Визначення терміну “канон”. Характеристика основних пропорцій людського тіла та “золотого перерізу”. Пропорції у взутті.
47. Проектування моделей взуття за копіювально-графічною системою: етапи; поняття базисних, контрольних та допоміжних ліній; формули, за якими вони визначаються; конструктивна сітка креслення.
48. Особливості проектування в різних видах взуття: лінії перегину союзки, п'яtkового заокруглення та верхнього

канта; п'яткової частини шкіряної підкладки; задника та підноски.

49. Основні принципи проектування внутрішніх та проміжних деталей верху. Фактори, які їх визначають.

50. Основні принципи проектування туфель з відкритими ділянками: лінії перегину союзки, різних варіантів ременів (зап'яtkового, ЧПР, надпідйомного, надщиколоткового), задинки. Ступені відкритості туфельних конструкцій. Варіанти моделей туфель з відкритими ділянками (п'ятковою, геленковою та носковою частинами).

51. Засоби художньої виразності в сучасних колекціях взуття та аксесуарів: класифікація ліній та форм, фактура матеріалу, орнамент та особливості його побудови, декоративне оздоблення шкіряного взуття та аксесуарів. Особливості застосування кольору в сучасних модних колекціях взуття.

52. Методи проектування в формоутворенні виробів. Комбінаторні методи формоутворення. Метод модульного проектування. Метод деконструкції. Образно-асоціативний підхід до проектування костюма.

Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва

1. Задачі та види робіт конструкторської підготовки виробництва.
2. Підготовка нових моделей одягу до запуску у виробництво.
3. Розробка проектно-конструкторської документації та її склад.
4. Види промислових лекал.
5. Характеристика вихідних даних для розробки лекал-оригіналів (лекал-еталонів).
6. Послідовність розробки лекал-оригіналів (лекал-еталонів) на основні деталі.
7. Вимоги до оформлення контрольних лекал / лекал-еталонів.
8. Принципи побудови лекал похідних деталей з основних матеріалів.
9. Принципи побудови лекал похідних деталей з підкладкових матеріалів.
10. Принципи побудови лекал похідних деталей з прокладкових матеріалів.
11. Вимоги до побудови допоміжних лекал та їх види.
12. Склад та зміст технічного опису на модель.
13. Характеристика способів градації лекал деталей конструкцій.
14. Вимоги до технологічності конструкцій.
15. Правила відпрацювання конструкцій одягу на технологічність.
16. Аналіз трудомісткості конструкції моделей одягу на стадіях проектування.
18. Характеристика уніфікації та її видів.
19. Характеристика об'єктів уніфікації.
20. Приклади використання суцільнокроєних деталей.
21. Приклади заміни методу «дія на тонку структуру матеріалу» обробки на конструктивний метод.
22. Аналіз трудомісткості моделей на стадії розробки ескізу

- 23.Методика розрахунку потреби взуттєвої фабрики в основних матеріалах.
- 23.Обладнання і сучасна технологія розкроювання взуттєвих матеріалів.
- 24.Транспортні засоби, що застосовуються в розкрійному цеху.
- 25.Організація робочого місця розкрійника.
- 26.Порядок проектування цеху виготовлення взуття.
- 27.Компоновка потоків виробничих цехів взуттєвої фабрики.
- 28.Компонування транспортних пристроїв і обладнання у складальному цеху.
- 29.Основні частини будівель і їх конструктивне вирішення.
- 30.Призначення й властивості будівельних матеріалів.
- 31.Методика розрахунку оптимальної потужності складальних потоків взуттєвої фабрики.
- 32.Розташування обладнання в основних цехах взуттєвої фабрики з урахуванням потреб охорони праці, техніки безпеки ісанітарних норм.
- 33.Компоновка обладнання і організація виробництва взуття за системою "RINK".

2D та 3D технології у fashion-індустрії

1. Які основні передумови створення САПР у швейній промисловості?
2. За якими двома напрямками розвивається сьогодні комп'ютеризація інженерної діяльності?
3. З дотриманням якого основного принципу створюються САПР?
4. Що забезпечує модульна структура САПР?
5. Що означає поняття «модуль»?
6. На що були зорієнтовані перші САД- системи?
7. Якою системою є САПР як об'єкт проектування?
8. Яка основна функція САПР?
9. Які режими проектування в САПР розрізняють в залежності від ступеняучасті людини і використання комп'ютерної техніки?
- 10.Що таке автоматичний режим проектування?
- 11.Що таке автоматизований режим проектування?
- 12.Що таке діалоговий режим проектування?
- 13.Що таке інтерактивний режим проектування?
- 14.Які три основних види користувачів виділяють в САПР?
- 15.Хто такі розробники САПР? Які функції вони виконують?
- 16.Хто такі прикладні програмісти, як користувачі САПР? Які функції вони виконують?
- 17.Хто такі проектувальники, як користувачі САПР? Які функції вони виконують?
- 18.Що є складовими структурними частинами САПР, жорстко зв'язаними з організаційною структурою проектної організації?
- 15.Що таке «підсистема САПР»?
- 16.Як поділяються підсистеми САПР за призначенням?
- 17.Які підсистеми відносяться до обслуговуючих? Яке їх призначення?

18. Які підсистеми відносяться до проєктувальних? Яке їх призначення?
19. З яких компонентів складається повне забезпечення САПР?
20. Що визначає методичне забезпечення (МЗ) САПР?
21. На які питання дає відповідь методичне забезпечення САПР?
22. Що відноситься до технічного забезпечення (ТЗ) САПР?
23. Яке призначення математичного забезпечення (МЗ) САПР?
24. Що являє собою програмне забезпечення (ПЗ) САПР?
25. На які види ділиться програмне забезпечення (ПЗ) САПР?
26. Що належить до інформаційного забезпечення (ІЗ) САПР?
27. На які види поділяється інформаційне забезпечення (ІЗ) САПР?
28. Що належить до лінгвістичного забезпечення (ЛЗ) САПР?
29. На які види діляться САПР в залежності від специфіки задач проєктування?
30. На які види діляться САПР за типом простору дії?
31. На які види діляться САПР за ступенем параметризації?
32. Які САПР є продуктом українських виробників?
33. Які САПР є продуктом закордонного виробництва?
34. Які критерії вибору САПР для швейного виробництва?
35. Які критерії вибору САПР є важливішими для малих швейних підприємств?
36. Що таке комп'ютерна графіка?
37. Що таке векторна графіка? Які переваги та недоліки векторної графіки?
38. Що таке растрова графіка? Які переваги та недоліки растрової графіки?
39. Що таке графічний редактор?
40. Якими способами в автоматизованому режимі можуть бути одержані ескіз або технічний рисунок?
41. Які функції можуть виконувати підсистеми САПР, які автоматизують роботу художника – модельєра?
42. Універсальні графічні системи просторового моделювання.
43. Спеціалізовані взуттєві 2d – САПР. Характеристика та завдання які ними вирішуються.
44. Сучасні системи просторового проєктування взуття. Характеристика та завдання які ними вирішуються.
45. Методика і етапи просторового проєктування верху взуття в середовищі CrispinShoeMaker.
46. Методика і етапи просторового проєктування низу взуття в середовищі CrispinShoeMaker.
47. Основи полігонального просторового моделювання і особливості його застосування в сучасних програмних системах. Приклади реалізації полігонального моделювання.
48. Сучасні алгоритми просторового моделювання та реалізація їх в САПР.
49. NURBS поверхні та використання їх в просторовому моделюванні.
50. Сплайнове моделювання і особливості його застосування в сучасних програмних системах. Приклади реалізації сплайнового моделювання.
51. Методи просторового моделювання складних систем.

- 52.Методика 2Д та 3Д моделювання в Rhinoceros.Засоби представлення тривимірних об'єктів.
- 53.Види представлення тривимірних об'єктів в сучасних системах просторового моделювання.

Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів

1. Асортимент шкіряних, текстильних, трикотажних виробів, їх класифікація, характеристика та особливості методів обробки.
2. Асортимент і властивості виробів індустрії моди, трикотажних полотен.
3. Особливості підготовки до розкрою, розкрій натуральних шкір, текстилю, трикотажних полотен на деталі виробів індустрії моди.
4. Методи з'єднання деталей виробів або трикотажних виробів.
5. Аналіз методів обробки основних вузлів взуття, сумок.
6. Аналіз методів обробки основних вузлів жіночих білизняних трикотажних виробів (комбінації, нічні сорочки, майки, труси, панталони і т.д.).
7. Методи обробки та складання основних вузлів чоловічих білизняних трикотажних виробів (фуфайок , майок , трусів , кальсонів та ін.).
8. Методи обробки та складання основних вузлів дитячих білизняних трикотажних виробів (майки , труси , футболки і т.д.).
9. Аналіз методів обробки вузлів верхніх трикотажних виробів (вузли та операції початкової обробки та обробки кишень).
10. Методи обробки бортів і застібок верхніх трикотажних виробів.
11. Методи обробки комірів і горловин верхніх трикотажних виробів.
12. Методи обробки рукавів, бічних і плечових зрізів і низу верхніх трикотажних виробів.
- 13.Асортимент і загальна характеристика білизни і виробів для новонароджених. Особливості методів обробки.
- 14.Методи обробки білизни і виробів для новонароджених, складальні схеми вузлів, види оздоблень і методи з'єднання їх з виробом.
15. Характеристика обладнання, що застосовується.
16. Напрями вдосконалення методів обробки білизни.
- 17.Асортимент корсетних виробів, їх характеристика та особливості обробки.
- 18.Характеристика матеріалів, що застосовуються для виготовлення виробів різного призначення. Засоби для скріплення, фурнітура.
- 19.Матеріали, що застосовуються при виготовленні корсетних виробів.
- 20.Методи обробки корсетних виробів: складальні схеми вузлів корсетних виробів, з'єднання деталей.
- 21.Напрями вдосконалення методів обробки виробів.
22. Характеристика пакетів матеріалів при виготовленні взуття, одягу, сумок..
23. Особливості виготовлення виробів з плащових матеріалів та матеріалів з плівковим покриттям.
24. Характеристика операцій початкової обробки у виробках з плащових матеріалів (складальні схеми вузлів).

25. Аналіз методів обробки кишень у виробах плащового асортименту.
26. Аналіз методів обробки кишень у виробах курточного асортименту.
27. Аналіз методів обробки комірів у виробах плащового асортименту.
28. Аналіз методів обробки комірів у виробах курточного асортименту.
29. Аналіз методів обробки бортів і застібок у виробах плащового асортименту.
30. Аналіз методів обробки бортів і застібок у виробах курточного асортименту.
31. Аналіз методів обробки рукавів у виробах плащового асортименту.
32. Аналіз методів обробки рукавів у виробах курточного асортименту.
33. Асортимент швейних виробів з натурального та штучного хутра. Їх характеристика та особливості технологічної обробки.
34. Характеристика операцій початкової обробки виробів з натурального хутра, обробка дрібних деталей.
35. Характеристика методів обробки кишень у виробах з натурального хутра.
36. Характеристика методів обробки бортів і застібок у виробах з натурального хутра.
37. Характеристика методів обробки комірів у виробах з натурального хутра.
38. Характеристика методів обробки рукавів у виробах з натурального хутра.
39. Характеристика методів обробки кишень у виробах з штучного хутра.
40. Характеристика методів обробки комірів у виробах з штучного хутра.
41. Характеристика методів обробки бортів і застібок у виробах з штучного хутра.
42. Асортимент виробів з натуральної та штучної шкіри. Їх характеристика та особливості технологічної обробки.
43. Характеристика методів обробки кишень у виробах з натуральної шкіри.
44. Характеристика методів обробки комірів у виробах з натуральної шкіри.
45. Характеристика методів обробки бортів і застібок у виробах з натуральної шкіри.
46. Характеристика методів обробки рукавів у виробах з натуральної шкіри.
47. Характеристика методів обробки утеплених виробів з натуральної шкіри.
48. Характеристика асортименту спеціального одягу та матеріалів, що застосовуються для її виготовлення. Особливості технології виготовлення.
49. Основні вимоги до з'єднань деталей спеціального одягу.
50. Характеристика методів обробки кишень в спеціальному одязі.
51. Характеристика методів обробки застібок у спеціальному одязі.
52. Характеристика методів обробки комірів і горловини в спеціальному одязі.
53. Характеристика методів обробки рукавів в спеціальному одязі.
54. Характеристика методів обробки основних вузлів спеціального одягу курточного асортименту.
55. Характеристика методів обробки основних вузлів утепленого спеціального одягу.
56. Характеристика методів обробки основних вузлів спеціального одягу поясної групи.

57. Технологічні системи та технологічні процеси, як економічні об'єкти. Основні поняття про виробничий та технологічний процеси. Класифікація процесів сучасної технології, які використовуються для обробки матеріалів та виробів індустрії моди.
58. Теоретичні аспекти сучасного виробництва. Типи виробництв та їх ознаки. Переваги та недоліки мало-багатонаменклатурних виробництв. Характеристика виробів виробництв, особливості, ознаки.
59. Технологічна система виробництва. Управлінська та виробнича структура промислового підприємства (схематично).
60. Конструкторська підготовка виробництва. Зміст, етапи, особливості конструкторської підготовки виробництва. Розробка і постановка продукції на виробництво.
61. Технологічна підготовка виробництва. Зміст, етапи, особливості технологічної підготовки виробництва. Основи раціонального використання матеріалів. Описати основні етапи виробництва виробів (розкрій, обробка, складання заготовки, складання виробу).
62. Виробничий процес та його елементи. Загальні відомості про виробничий процес. Терміни ТП, ТО, операція, прохід, марнохід, позиція, тощо.
63. Формування парку обладнання для виготовлення виробів ІМ. Основні етапи виробництва та групи машин. Класифікація обладнання, технічні характеристики.
64. Сучасні матеріали для виробництва виробів ІМ. Загальні відомості про матеріали. Класифікація сировини. Властивості. Вади на матеріалах.
65. Фурнітура для виробів ІМ. Загальні відомості про фурнітуру. Класифікація видів фурнітури за ознаками. Матеріали для виробництва фурнітури. Властивості. Вимоги.
66. Сучасні методи опорядження виробів. Загальні відомості про опорядження виробів. Фарби, лаки, апретури, воски. Властивості і вимоги до засобів для опорядження виробів.

Основи fashion-індустрії

1. Базові сегменти fashion-індустрії: структура та професії індустрії моди; визначення Pret-a-Porter, HauteCouture, Cruise (resort), Capsulecollection, SS, Fall, Pre-fall, Mass-market (Fastfashion).
2. Світові особистості, як законотворці ключових базисівfashion-індустрії: ЧарльзВорт, Коко Шанель, КрістобальБаленсиага, ЕльзаСкіапареллі, ІвСенЛоран, Крістіан Діор, ПакоРабан. Надайте короткий опис внеску кожного у світову індустрію моди.
3. Топові бренди індустрії моди різних сегментів: mass-market (бренди групи Inditex, H&M, Uniclo та ін.), Pret-a-Porter, HauteCouture, моно бренди (однієї товарної групи), бренди streetfashion. Наведіть приклади, унікальність.
4. Інсайдери моди: видавці, баєри, стилісти, фотографи, маркетологи, стилісти, пірщики, блогери тощо (наведіть приклади представників різних сегментів України і світу, особливості стилю роботи).
5. Методи прогнозування в індустрії моди та ключові світові тренд-агенції.
6. Етапи процесу прогнозування трендів.
7. Позиціонування бренду у fashion-індустрії: цільова аудиторія, унікальна торгова пропозиція, методи просування, імідж бренду.
8. Інструменти маркетингових комунікацій в індустрії моди: програми лояльності і стимулювання збуту, реклама, акції, знижки, спеціальні пропозиції, таргет- маркетинг (надати визначення поняттям та навести приклади з fashion-індустрії).
9. Візуальний мерчандайзинг в індустрії моди: розміщення обладнання та товарів, освітлення магазину, закони зорового сприйняття товару, оформлення вітрин та експозиції.
- 10.Просування Fashion бренду в інтернеті: соцмережі, контекстна та ти зерна реклама, партнерські програми, SMM, CRM, E-mail маркетинг, медіа-планування, інтернет-магазини та маркет-плейси, E-CommerceExport.

Технології та дизайн трикотажу

1. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при трикотажному способі. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах при трикотажному способі?
2. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при в'язальному способі. Як можна змінювати довжину нитки у петлі на машинах при в'язальному способі?
3. Проаналізувати особливості основов'язального процесу петлетворення на машинах з крючковими голками. Визначити, від яких факторів залежить довжина нитки в петлі на основов'язальних машинах.

4. Проаналізувати особливості основов'язального процесу петлетворення на машинах зі складеними голками. Визначити, від яких факторів залежить довжина нитки в петлі на основов'язальних машинах.
5. Проаналізувати особливості в'язально-в'язального послідовного процесу петлетворення без розподілу на плосков'язальних машинах. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах?
6. Аналіз будови та властивостей трикотажу головних кулірних переплетень (розпускальність, закручуваність, розтяжність, міцність). Теоретична модель трикотажу переплетення гладь та методипроєктування параметрів.
7. Аналіз будови та властивостей трикотажу одинарних похідних основов'язаних переплетень двотрико та тритрико. Дати графічні та аналітичні записи цих переплетень.
8. Аналіз будови та властивостей одинарних головних основов'язаних переплетень ланцюжок, трико, атлас. Дати графічні та аналітичні записи переплетень.
9. Аналіз будови та властивостей трикотажу похідних кулірних переплетень. Визначити, як впливає структура переплетень на такі властивості трикотажу, як розпускальність, закручуваність, розтяжність.
10. Кулірний гладкий і перемінний платирований трикотаж. Будова, властивості, правила платировки. Назвіть способи вироблення кулірного трикотажу перемінного платированого переплетення.
11. Основов'язаний трикотаж платированих переплетень. Будова, властивості трикотажу гладкої та перемінної платировки. Способи вироблення (правила платировки).
12. Будова та властивості одинарного та подвійного гладкого трикотажу пресових переплетень (фанг, напівфанг). Графічний запис, приклад зі схематичним розставленням клинів. Способи одержання на машинах з крючковими та язичковими голками.
13. Кулірний трикотаж жакардових переплетень, його види та принцип вироблення.
14. Основов'язаний трикотаж жакардових переплетень, його види та принцип вироблення.
15. Способи вироблення кулірного трикотажу футерованих переплетень на машинах з крючковими та язичковими голками. Навести приклади.
16. Способи вироблення кулірного трикотажу плюшевих переплетень на машинах з крючковими та язичковими голками.
17. Способи вироблення основов'язаного трикотажу плюшевих переплетень на одно- та двофонтурних основов'язальних машинах.
18. Трикотаж філейних переплетень, його види і способи вироблення. Характеристика сітковиробів на базі філейного переплетення.

19. Проаналізувати способи виробництва трикотажних виробів та дати їх техніко-економічну оцінку.
20. Розробити та проаналізувати структуру початкових рядів при в'язанні виробу на панчішному автоматі ЧА.
21. Розробити та обґрунтувати в'язання перехідних рядів на плосков'язальних машинах.
22. Проаналізувати технологію в'язання класичної п'ятки на односистемному панчішному автоматі.
23. Проаналізувати групи та види панчішних виробів.
24. Проаналізувати види мисків панчішно-шкарпеткових виробів та способи їх в'язання.
25. Проаналізувати умови взаємодії п'ятки робочого органу при послідовному процесі петлетворення з клином в'язального замка та встановити вимоги до механічного та технологічного кутів кулірування.
26. Проаналізувати взаємодію робочих органів котонної машини при петлетворенні та встановити вплив їх розмірів на величину їх переміщень.
27. Проаналізувати взаємодію робочих органів круглопанчішного автомата та встановити вплив їх розмірів на продуктивність автомату.
28. Проаналізувати взаємодію робочих органів основов'язальних машин з крючковими голками та встановити вплив розмірів голки на продуктивність в'язальної машини.
29. Проаналізувати умови пасивної ниткоподачі на в'язальних машинах та встановити складові, які обумовлюють величину натягу нитки.
30. Проаналізувати принцип дії дискового та барабанного механізму візерункотворення та встановити їх технологічні можливості.
31. Охарактеризувати види науково-дослідних (НДР) робіт та їх типи за призначенням.
32. Проаналізувати особливості технологічних процесів у трикотажній промисловості, які вимагають застосування спеціальних приладів для досліджень.
33. Охарактеризувати етапи НДР і дати коротку їх характеристику.
34. Дати характеристику методичної програми НДР
35. Класифікація математичних моделей як вищої форми представлення результатів НДР.
36. Дати характеристику методів одержання математичних моделей.
37. Дати порівняльну характеристику видів експерименту.
38. Охарактеризувати методи планування активного експерименту.
39. Охарактеризувати умови достатні і необхідні для застосування методу найменших квадратів при обробці даних активного експерименту.

40. Охарактеризувати задачі первинної обробки результатів попереднього експерименту.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПИСЬМОВИХ ВІДПОВІДЕЙ
НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
МАГІСТР
ЗА ОСВІТНЬОЮ ПРОГРАМОЮ ІНДУСТРІЯ МОДИ**

Приймальна комісія оцінює письмові відповіді вступника на кожне завдання окремо.

Відповіді на теоретичні питання оцінюються так:

Шкала оцінювання		Критерії оцінювання
I питання	II питання	
80	80	Правильна вичерпна відповідь на поставлене запитання, продемонстровано глибокі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати свою відповідь, наведено приклади
60	60	В основному відповідь на поставлене питання правильна, але є несуттєві неточності
40	40	Відповідь на поставлене питання загалом наведено, але не має переконливої аргументації відповіді, характеристики певних об'єктів
20	20	Відповідь показує посереднє знання основного програмного матеріалу, містить суттєві помилки при трактуванні понятійного апарату
0	0	Відповідь неправильна або відсутня

Максимальна кількість балів, яку вступник може отримати за відповіді на теоретичні питання, становить – 160 балів (по 80 балів за кожну відповідь).

Відповіді на тестові завдання оцінюються так:

Тестові питання містять одну правильну відповідь

✓ за кожну правильну відповідь вступник отримує 2 бали:

Максимальна кількість балів, яку вступник може отримати за відповіді на тестові завдання (для вступників фаху швейні вироби, взуття, аксесуари), становить – 40 балів.

Максимальна кількість балів, яку вступник може отримати за відповіді на технологічну задачу (для вступників фаху вироби з трикотажу), становить – 40 балів.

Оцінка визначається як сума балів, отриманих вступником за відповіді на кожне питання білета.

Підсумкова шкала оцінювання:

Оцінка у балах	Оцінка за шкалою ESTS	Оцінка за національною шкалою
180-200	A	відмінно
160-179	B	добре
140-159	C	
120-139	D	задовільно
100-119	E	
0-80	F	не склав

Оцінка «А» (Відмінно) ставиться вступнику за відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок. У такому випадку письмова робота з фахового вступного випробування повинна містити вичерпну відповідь як на теоретичні завдання фахового спрямування, так і на завдання науково-дослідного характеру з усіма необхідними рисунками чи кресленнями й правильним розв'язком технологічної задачі. Усі завдання білету повинні бути бездоганно та охайно виконані.

Оцінка «В» (Дуже добре) ставиться вступнику за виконання вище середнього рівня з кількома помилками. При цьому письмова робота повинна містити повну відповідь на теоретичні питання фахового спрямування і на завдання науково-дослідного характеру. Допускаються деякі неточності у розв'язку технологічної задачі та виконанні рисунків та під час відповіді на третє завдання.

Оцінка «С» (Добре) ставиться вступнику за у загальному вірне виконання з певною кількістю помилок. У такому разі можлива відсутність необхідних рисунків чи креслень при наданні повної відповіді на теоретичні питання. Передбачається припущення абітурієнтом декількох несуттєвих помилок під час відповіді на завдання науково-дослідного характеру та розв'язку технологічної задачі.

Оцінка «D» (Задовільно) ставиться вступнику за непогане виконання завдання, але зі значною кількістю помилок. У такому разі відповідь на теоретичні питання за фахом не повні, завдання науково-дослідного характеру висвітлене не повністю, розв'язок задачі містить значну кількість суттєвих помилок.

Оцінка «Е» (Достатньо) ставиться вступнику за виконання завдання за мінімальним критерієм. У такому випадку можливе виконання лише двох завдань білету, або при наявності відповіді на усі завдання з припущенням грубих помилок та за відсутності необхідного графічного матеріалу чи правильного розв'язку технологічної задачі.

Оцінка «F» (Не склав) ставиться у випадку відсутності правильної відповіді на усі завдання білету. З такою оцінкою абітурієнт не може бути зарахованим на навчання за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова література

1. Бабич А.І. Технології виготовлення виробів з різних матеріалів: навч. посібник рекомендовано Вченою Радою КНУТД / Бабич А.І – К.:КНУТД, 2021. – 247 с.
2. Березненко С.М. Технології волого-теплого оброблення, клейових, зварних з'єднувань та хімізації у швейній галузі / С. М. Березненко, О. І. Водзінська, Л. Б. Білоцька, С. В. Донченко. Київ: КНУТД, 2020. 300 с.
3. Гаранина О.О. Механічна технологія текстильних матеріалів. Частина II. (Ткацьке, трикотажневир-во). Монографія / [О.О. Гаранина, І.В. Панасюк] ; під. ред. О.О. Гараніної// Київ: - КНУТД, 2017. – 298с.
4. Гурин В.А. Основи промислових технологій і матеріалознавства: навч. посібник. / Гурин В.А, Востріков В.П., Кузьмич Л.В. – Рівне: НУВГП, 2019. – 310 с.
5. Домбровський А.Б. Основи технології виробів. Технологічні процеси: навч. посіб. / А.Б. Домбровський, Г.Є. Лобанова, О.А. Михайловська, І.Т. Солтик. – Хмельницький : ХНУ, 2019. – 122 с.
6. Каменець С.Є. Technologie de la caussure (Технологія виробництва взуття) : навч. посібник рекомендовано Вченою Радою КНУТД / Каменець С.Є., Гаркавенко С.С. – К.: КНУТД, 2019. – 275с.
7. Коваленко П.І. Ремонт взуття своїми руками для дому і бізнесу / Коваленко П.І. – Київ, Феникс, 2020. – 180 с.
8. Лозовський А.П. Основи технологічного проектування промислових підприємств переробних галузей /Лозовський А.П., О.М.Іванов, Т.В.Самойленко – К. : Видавництво Університетська книга, навч. посібник, 2019. – 320 с.
9. Первая Н.В. Технології виробництва натуральних шкір для взуття людей похилого віку: голективна монографія. / Первая Н.В., Андреева О.А – Київ. : Світ успіху, 2021. - 312с.
10. Первая Н.В. Дослідження пластичності та формостійкості шкір, виготовлених за різних умов рідинного оздоблення. Перспективні матеріали та інноваційні технологія: біотехнологія, прикладна хімія та екологія : колективна монографія / Первая Н.В., Андреева О.А. за редакцією Мокроусової О.Р. – Київ : Світ успіху, 2020. – 440 с.
11. Силаєва М.А. Пошив виробів за індивідуальним замовленням / М.А.Силаєва – 10-е вид. – К.: Вид-воцентр «Академія», 2019. – 528 с.
12. Чертенко Л.П., Кернеш В.П. Практикум з моделювання і проектування взуття. Навчальний посібник. Частина 1. Особливості проектування моделей взуття жіночих туфель різних конструкцій, К.: КНУТД, 2022 - 128 с.

Допоміжна література

1. Березненко С. М. Основи технологій експериментального та підготовчо-розкрійного виробництв: навч. посіб. / С. М. Березненко, Л. Б. Білоцька, О. І. Водзінська, С. В. Донченко. Київ: КНУТД, 2017. 171 с.
2. Березненко С. М. Технологія виготовлення швейних виробів із натурального хутра: навч. посіб. / С. М. Березненко, Л. Б. Білоцька, С. Ю.Лозовенко. Київ: КНУТД, 2017. 140 с.
3. Бегняк В.І. та ін.. Практикум з конструювання і проектування взуття, Хмельницький: ХНУ, 2013. –252 с.
4. Білоусова Г.Г., Колосніченко М.В. та інш. Методи обробки швейних виробів: навч. посіб. Київ: МВЦ «Медінформ», 2007.292 с.
5. Білоусова Г. Г. Організація робочих місць у швейних потоках: навчальний посібник / Г. Г. Білоусова, Г. Є. Літвіненко. Київ : КНУТД, 2003. 40 с.

6. Білоцька Л. Б., Кожелянка О. Ю. Технологія виготовлення швейних виробів з трикотажних полотен: Метод. посібн. Київ: КНУТД, 2011. 78 с.
7. Білоцька Л. Б., Лозовенко С. Ю. Технологія виготовлення швейних виробів з натурального хутра: методичн. посібн. Київ: КНУТД, 2014. 90с.
8. Борецька Є. Я. Технологія виготовлення легкого жіночого та дитячого одягу: навч. пос. / Є. Я. Борецька, П. М. Малюга. - 2-ге вид., стер. Київ: Вища школа, 1992. 367 с.
9. Бохонько О.П., Мица В.В., Ярошук О.В. Конструювання та виготовлення виробів із хутра та шкіри: навчальний посібник. Хмельницький : ХНУ, 2012. 163 с.
10. Гайдамака В.К. Основи технології виробів заданої форми: підручник / В. К. Гайдамака, О. П. Кизимчук. – К.: Кафедра, 2013. – 216 с. - ISBN 978-966-2705-49-2
11. Гаркавенко С.С. Взуття спеціального призначення з активним впливом на рефлекторні точки ноги : монографія / [С. С. Гаркавенко, О. В. Ковальчук, Н. В. Первая, Н. Д. Пруднікова] ; за заг. ред. С. С. Гаркавенко.// Київ : КНУТД, 2017. – 116 с.
12. Гаркавенко С.С., Грищенко І.М., Коновал В.П., Скиба М.Є. Екологічно орієнтовані технології виробництва шкіряних та хутрових матеріалів для створення конкурентоспроможних товарів: монографія. Ч. II: Теоретичні та практичні аспекти створення конкурентоспроможних виробів взуттєвої та шкіргалантерейної галузі. – К.: Фенікс, 2011. – 294 с.
13. Коновал В.П., Гаркавенко С.С. Свістунова Л.Т. Універсальний довідник взуттєвика: Навчальний посібник. — К.: Лібра, 2010. —725 с
14. Коновал В.П., Свістунова Л.Т., Олійникова В.В. Технологія взуттєвого виробництва: Підручник – К.: Либідь, 2003.—366 с.
15. Клочко О.І. Функціональні групи в'язальних машин: підручник для вищих навчальних закладів / О. І. Клочко. – К.: КНУТД, 2011. – 252 с.
16. Король В.П. Основи теорії в'язання візерункового трикотажу: підручник / В. П. Король, Л. Є. Галавська. – К.: Кафедра, 2014. – 498 с. - ISBN 978-966-2705-77-5
17. Крилова Л.О. Основи теорії в'язання: підручник / Л.О. Крилова, Л.М. Мельник. – К.: Кафедра, 2015. – 304 с. - ISBN 978-966-2705-96-6
18. Омельченко Н.М., Кернеш В.П., Коновал В.П. Основи проектування та виробництва виробів із шкіри. Частина 1. К.: КНУТД, - 2009, - 194 с.
19. Олійникова В.В., Біленко Н.Я., Свістунова Л.Т. Довідник-каталог взуттєвика. Частина 2. Складання заготовок верху взуття.— К.: КНУТД, 2000.— 380 с.
20. Омельченко В.Д. Конструювання трикотажних виробів та основи швейно-трикотажного виробництва: навчальний посібник / В. Д. Омельченко, Л.Є. Галавська, Т.І. Розсоха. –К.: КНУТД, 2016. – 440 с.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА КОНСТРУЮВАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КНУТД

_____ Іван ГРИЩЕНКО

« ____ » _____ 20__р.

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБОВУВАННЯ

на здобуття освітнього ступеня магістр

за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Індустрія моди

Варіант № ____

1. Теоретичне питання.

Особливості характеристики будови та розмірів тіла людини для цілей індивідуального та промислового виробництва одягу.

2. Теоретичне питання

Світові особистості, як заколотворці ключових базисів fashion-індустрії: Чарльз Ворт, Коко Шанель, Крістобаль Баленсиага, Ельза Скіапареллі, Ів Сен Лоран, Крістіан Діор, Пако Рабан.

Надайте короткий опис внеску кожного у світову індустрію моди.

3. Тестові завдання з „Проектування та технології швейних виробів”.

4. Тестові завдання з „Проектування та технології виробів зі шкіри”.

Затверджено на засіданні кафедри КТВШ

Протокол № _ від «__» _____ 20__р.

Зав. кафедри _____ Ольга ГАРАНІНА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА КОНСТРУЮВАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КНУТД

_____ Іван ГРИЩЕНКО

« ____ » _____ 20__р.

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБОВУВАННЯ

на здобуття освітнього ступеня магістр

за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Індустрія моди

1. Дати характеристику й проаналізувати процес петлеутворення при трикотажному способі. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах при трикотажному способі?
2. Кулірний гладкий і перемінний платирований трикотаж. Будова, властивості, правила платировки. Назвіть способи вироблення кулірного трикотажу перемінного платированого переплетення.
3. Задача.
Скільки нитки споживає машина для отримання одного петельного ряду переплетення платир, якщо відомо вид сировини, його лінійну густину, клас в'язальної машини та її діаметр.

Затверджено на засіданні кафедри КТВШ

Протокол № ____ від « ____ » _____ 20__р.

Зав. кафедри _____ Ольга ГАРАНІНА